

அங்காளம்மன் &
சோளிஸ்வரன்
பதிகங்கள்.

இயற்றியது:

ஊஞ்சலூர் வித்துவான் அந்தகக்கவி
பழனியப்ப செட்டியார்.

கூடர் மளிகை.

கு. ஆ. பள. மருதமுத்து செட்டியார்
முயற்சியால் முதற்பதிப்பாக வெளியிடப்
பட்டது 1933-ல்.

அங்காளம்மன் பதிகம்.

வினாயகர் துதி

மலையதுக்கரசனீன்ற மாதங்குத்தாய் மேற்பாட
மலையதைக் குடைப்பிடித்த மாயவன் மருகன்வேலால்
மலையதைத் துளைத்தவாறு மாமுகன்றனக்கு முத்த
மலையதிற் கவிவரைந்த மகாகணபதி தாள் காப்பு.

அங்காளம்மன் துதி.

விதிமுறை நீதிநான்கு வேதமுங் கற்ற இந்த
பதி யிருபத்தினாலு பண்ணவர் முனிவர் மற்றோர்
துதிசெயும் படியாய்நஞ்சை சூழ்ந்திடும் வெங்கம்பூரில்
குதிகொண்ட வங்காளம்மா குழந்தையா னென்னை
யாள்வாய்

நூல்.

- 1 நஞ்சுண்ட சங்கரன் பாண்டரங்கன் முருகன்
நாயகன் சித்தர் முத்தர்
நவக்கிரக உத்தமர் சுகப்பெருமை பெற்றவர்
நந்திமுனி நவவீரமும்
பஞ்சின் மெல்லடியார் வியாகிர்மபாதரும்
பதஞ்சலி முனிநாதரும்
பகர்வீரபத்திரன் மதுரைவீரப்பனும்
பரிமளக் காத்தபெருமான்
அஞ்சலி செய்பவரை காக்கும் கருப்பண்ண
னக்கரைப்பட்டி முத்து

ஆதிபொன் மாரிமுத் தம்மைபொன்காளிக்கு
 மனைவர் திருக்கோவி லிடையில்
 செஞ்சொற் புகழ்ந்திடும் காவேரியநுமநதி
 சேர்ந்திலகு நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளா னந்தியே.

2 செந்காமரைப்பூவு வெண்டாமறை மலர்ந்த
 சிறந்தமந் தாரைமுல்லை
 செண்பகம் கொன்றையும் பாரிசா தம் தும்பை
 செந்தாழை யிருவாச்சியும்
 நந்தாவனத்தழகு தேங்குமாஞ்சோலையும்
 ரஸ்தாளி வாழைகமுகும்
 நஞ்சை யெங்குஞ் செந்நெல் கதிரலங்காரமும்
 நாற்றிசையில் நீர்ப்பாய்ச்சலும்
 எந்தாய் திருக்கோவிற் சுற்றுமதிவீதியு
 மெழில்வண்டி ரயில்மார்க்கமும
 இந்துக்கள் மனைகளும் மாடமுங் கூடமு
 மெடுப்பான மெத்தைவீடும்
 சிந்தாது சிதராது காவேரியநுமநதி
 சேர்ந்திணங்கு நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளா னந்தியே

3 நாயரன தண்டரறி யாதபரற்கேணியை
 நானறிந்தமிர் தமுண்டு

ரசினையுங் கண்டுபசி தீர்த்திடுவனென்றது
 நவின்றதைப்போல தீரர்
 நோயாலமுந்திக் கிடக்கின்ற பேதையொரு
 நொண்டியா னேசியாமல்
 நுவலவரிதானவன் பாதார விந்தமதை
 நோக்கியா னென்னேரமும்
 தாயாரேயென்றோதியஞ்சலிசெய்தலைகிறேன்
 தஞ்சமென்றலும் மெத்த
 தரித்திரத் தோசிக்கு எண்ணினதுமுடியுமோ
 தன்னைநொந் தென்னநினது
 சேயோடு வாதமா காவேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.

- 4 தேவாதிதேவர்மறை யாய்ந்தரிஷிமார்களும்
 திவ்யகுண கவிராஜரும்
 திரிகாலமுங்கண்ட பெரியோர்களானோர்
 சிறப்புற்ற பேருமிந்த
 கோவானுகின்றவொரு ராஜர்மந்திரிகளும்
 கூறுமந்தணர்க ளெல்லாம்
 கும்பிட்டு வாழ்த்திடுநம் தெய்வமேயத்தனை
 கூட்டத்தில் யானொருவனே
 வாவே யெனக்கருள்நீ தாவேசிரஞ்சீவி
 வாழ்வே பரஞ்சோதியே

மற்றுமொரு தெய்வங்க ளெந்தனைக்காப்ப
 வசையுனக் கென்றறியையோ [தில்
 தீவேழும் பாய்ந்திடும் காவேரியநுமநதி
 சேர்ந்திலகு நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.

5 பொன்னடிக ளிரண்டுமுடி வில்லாதமேலான
 பொருளென் றெடுத்துமுடிமேல்
 பொருந்தவைத் துந்தன்மீதிலே கவிதை
 புகழ்ந்துகொண்டாடிநின்றும் [பாடிப்
 இன்னமுங் கொடுமையாய் என்மீதில்வறுமை
 இனிவைத் திருப்பதேனோ [தனை
 ஈனப்பேயாடிடக் கூடநின் றுடினவ
 ளென்றே ளிதம் சொன்னனோ
 பன்னுஞ் சவக்குடலை மாலையாய்ப் பூண்பதும்
 பட்சியிறகைத் தரித்ததும்
 பணியக்கு மணிமண்டை யோட்டிலேற்றுண்
 பரிகாசம் பேசினேனோ [டதை
 சென்னையில் சேர்ந்தபதி காவேரியநுமநதி
 சேர்ந்திலகு நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கைமானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே

6 அறுநான்குநாட்டில் சிறப்புற்ற மேல்கரை
 அரையனா டென்று புகழ்வார்

அண்டர்முனிவோர்களும் சித்தவித்யாதரரும்
 அழகான பொன்னிநதியில்
 இருவினை யொழித்திட நதியிற்சுளிப்பது
 மிருடிகள் தவம் செய்வதும்
 ஏசாட்சரத்தையும் பீஜாட்சரத்தையு
 மெழுதரிய வோங்காரத்தையும்
 மறுஜெனன மில்லாமல் சாயுகூழிய பதவியை
 மனதினிற் தியானிப்பராம்
 மாலயன் சங்கரன் பூமியிலிறங்கியே
 வரந்தந்த பதியுமிதுவே
 தெரிவையர்கள் நீராடும் காவேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.

- 7 நோகாமல் நொந்துபுண் ணாகுதேயெப்போ
 நோயா லமுந்தவசமோ [தும்
 நொண்டிசப் பாணிசெவி டுமையும்விழியதின்
 நோக்கமே சாடைகாட்டும்
 சாகாத செத்தசவ மல்லவோ விழியற்ற
 சடலமதை யானெடுத்தேன்
 சண்டாள னென்றுபரி காசமாய்ப் பேசியே
 தாரணியுளோர் சிரிக்க
 மேகாது நின்மனது கோணினால் யானேதும்
 மேடேற வழியில்லையே

வேறையொரு தெய்வத்தை நாடவும்புத்தி
 விஷமாகவே காணுதே [யது
 சீர்கோமளத்திவலை கா வேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கைமானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.

- 8 எண்ணெமெழுகின்றித் தீவட்டி லைட்டெல்லா
 மெரியமுன் கிருபையாலே
 ஏகவெளி விண்ணதில் விமானம் செலுத்திட
 எண்ணினூற் கைகூடுமே
 தண்ணிடரை விரகின்றி பஞ்சகச்சாயமுஞ்
 சாதமுஞ் செய்வாயம்மா
 சமுத்திரத் தீரத்தி லங்கியதுபற்றியே
 தணலா யெரிப்பாயம்மா
 மண்ணுலக முழுவதும் பம்பரம்போலவே
 வலமிடம் சுழலவைப்பாய்
 மதலையென் வினை தீர்க்க வாகாதோவுன்னாலே
 மனதுவைத் தென்னையாள்வாய்
 திண்ணமுள ருசிகர கா வேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.

- 9 உம்பர்பகை தீர்ந்திடத் தாருகாகுரனை
 உடலைப்பிளந்த நீலி
 உக்ரமுள மகிடனைச் சிரசைத் துணித்திடும்
 உத்தண்ட செஞ்சடச்சி
 பம்பையென்றலகையைக் கட்டிப்பிடித்துநீ
 பரத சங்கீதமாகப்
 பண்ணினவளெண்டிசையு மடிமையா யாட்
 பணியவைத்திட்ட கௌரி [கொண்டு
 வம்பரைப் புலையரைச் சிட்சையது செய்திடும்
 மட்டடங்காத கோபி
 மந்திரஞ் சூனிய மொடுபில்லிஜாலமும்
 மாளவைத்திட்டதேவி
 தெம்புதரு நற்புனல் காவேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே.
- 10 பூரணனந்திதுடி யிடைமங்கை மாயையே
 புரமுன் நெறித்த திருவே
 புவனதிரி நேத்திரி நித்யகல்யாணியே
 புண்டரீகப் புஜத்தி
 காரணி பரம்பரி யபிராமியந்தரி
 கங்கைமதி செஞ்சடச்சி
 கபாலிதிரி சூலிமான் மழுவேந்துமாலியே
 கனகசபை யம்பரத்தி

நாரணன் தங்கைபர மேஸ்வரி மனோன்மணி
 நற்பாம் பலங்காரியே
 நாடெங்கும் மெச்சிடும் விபூதி ருத்ராட்சியே
 நர்பினவர் பங்கிலுறைவாய்
 சேரணுகா தூறிடும் காவேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கைமானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே

- 11 தந்தைதா யுறவினர் கழனியகம் வேணுமோ
 சாந்தமோ டறிவுகூர்மை
 தர்மமொடு நீதிநெறி நல்லோர் தமைக்
 தரிசனத் தீகைபெற்றுச் [கண்டு
 செந்தமிழை யோதியும் பஞ்சாட்சரத்தாலே
 திரேகமதை யோகநிலையில்
 தினமவுனியாகவும் பூசிக்கவேணுமோ
 திரிகால முனதுகருணை
 மைந்த நென்மீ தினில் கடைக்கண்ணை நோக்
 வருமைநோய் பிணிகளுறுமோ [கிடில்
 மகனையஞ்சா தெனக் கனவில்வந் துதவுவாய்
 வாலேகமலாசனத்தி
 சிந்துரம் போலிலகு காவேரியநுமநதி
 சேர்ந்திலகு நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கைமானகரி லுறையங்காளம்மனே
 தேவியருளானந்தியே

அவையடக்கம்.

பச்சைமண் பாண்டத்தை தட்டியுங்கொட்
 பாண்டுவாத்ய கோஷ்டமாய் [டியும்
 பரதசங் கீதமென நடிப்பதைபோலவும்
 பாலர் மணலைத்தள்ளியே
 இச்சையொடு பெரியமனை யென்பதைப்
 மிளைஞ்ஞர்கல் யாணம்போலும் [போலவு
 இரவில்பனி பொழியவும் தானியங்கொண்
 ரேருமுத பாவனைபோல் [டொருவர்
 தற்செயலா மென்மெனிப் பூச்சியைத் தீப
 தருவித்து வைத்ததைப்போல் [மென
 சங்கமர் தமக்குமுன் னேதோநா னுளறிய
 சர்வகுற்றமும் பொருப்பீர்
 சிட்சைபா வம்போக்கும் காவேரியநுமநதி
 சேர்பவள நத்தமேட்டில்
 திருவேங்கை மானகரி லுறையங்காளம்ம
 தேவியருளானந்தியே. [னே
 சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

அவையடக்கம்.

முன்னூலை யறிய நாதன் முறைதனையறியநின்
 [னும்
 நன்னூலையறியநீதி நயங்களு மறிந்திலென்மற்
 ரென்னூலு மறியன்பாரி லீசன்பாலாசைசெய்தி
 யின்னூலை யுளரலானே னி தன்பிழை பொருப்பர்
 மேலோர்.

சோளீஸ்வரன் பதிகம்.

வியாயகர் துதி.

சொல்லிய வேதநாலிற் றுலங்கிடு மரியனான
நெல்லியின் கனியையொற்று நிகழ்ந்திடுமுதியனான
மல்லியி னிறத்தன் சோளீஸ் வரன்றசம்பாட ஞான
வல்லியின் றெடுத்த வெள்ளை வாரணமுகன் ஞள்காப்பு.

- 1 தென்னைகமுகீந்துகொய்யாவெலுமிச்சையுஞ்
செவ்வாழையொடு பலாவும்
சிறுநெல்லி மாதுளை மாமரச் சோலையோடு
திகழுமலர் வகைகள் சொல்வேன்
பொன்னையொற்றிடுஞ் சில விண்ணையொற்
புகழ்பவள நிறமனந்தம் [றிடும்
புதுமையிது வெனயாரும் மிதமிலா துரைத்
பூஞ்சோலையாகுமலவோ [திடும்
பின்னையு மஞ்சள்நெற் கரும்பலங்காரமும்
பேசவரிதான வளஞ்சூழ்
பெரிதான விச்சேத்தி ரந்தனைகைதொழுவர்
பீளைமுழு தகன்றுபுவியில்
மன்னியே வாழ்வரிதி லையமிலையனுமநதி
மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
மனதிலுறை சோளீசனே.

- 2 கொன்றையொடு திங்களணி கின்றசிவசம்பு
கூறுமெஞ் ஞானவடிவே [வே

குமரனையீன்றரு ளமரனே யதிபனே
 கொடியதாருகர் விடுத்த
 கன்றையணி யீசனெ தொண்டர்பணிநேச
 காமனையெரித்தபரனே [னே
 காளைமீ துற்றவா நீலம்புசித்தவா
 கரத்திலெரிதனை வைத்தவா
 தென்றிசையோன்றனை யன்றுதைத்தே
 தேசிகா கைலைவாசா [கொன்ற
 திருமாதங்கைக்காக ஒருகாதனைத் தூக்கித்
 திக்கெங்கு மதிரவதிர
 மன்றுளாடியதேவ நேயனுமநதி
 மல்குகா விரி சூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நகர்மேவும் வாசனே மெய்யன்
 மனதிலுறை சோளிசனே. [பர்

3 அஞ்சினோர் தங்களுக் காதாரமுனையன்றி
 யவனியில் வேறுமுளதோ
 அவ்விதமிருக்கநீ யெனைக்கைவிடல்நீதி
 யாகுமோ வையனையென்
 நெஞ்சருக நினைவுருக மெய்யுருகவுருகவென்
 நிலையுருக வறிவுமுருக
 நிதமு மிவ்விதமா யலைந்திவ்வுலகினில்
 நின்றவடியேன் றன்மீது
 வஞ்சம்வைத் தேயின்னும் வாராதிருப்பது
 வசையுனக் காகுமலவோ

மஞ்சாடு மலையரசி பாகனே யனுமநதி
 மல்குகா விரிகூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நகர்மேவும் வாசனேமெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே

- 4 கானல்தனை நீரென்று கருதியலைகின்றமான்
 கன்றுபோல் யானுமிந்தக்
 கன்மவிருடன்னெமெய் யென்றறிவிலாமலே
 காலம் கழித்தனல்லால்
 ஆனநின் பதமெய்யென்றறிந்திலேன்பொல்
 வாக்கைசத மென்றிருந்தேன் [லாத
 ஆகமமுறைசிறிது யறிகிலேனென்னைப்போல
 வாண்பெணி லொருவருளரோ
 ஈனவறிவாள னெனவே யாரும்சூறிட
 யெனையிப் புனியதனிலே
 ஏன்படைத்தாய் சொல்லு யெனையீன்றவண்
 யேங்கியான் வாடநன்றே [ணலே
 மானசமாகவந் துதவுவாய் யனுமநதி
 மல்குகா விரிகூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனேமெய்யன்பர்
 மல்குகா விரிகூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

- 5 பிரமனென்னைச் சிருஷ்ட்டித் திருகைநொந்து
 பெரும்பா டடைந்திடாமல்

பிணியுற்ற வெனைத்தாய் சுமந்தலையாமலே
 பின்னுமெம தூதரென்மேல்
 வர்மம்வைத் தேபாசம் வீசிச்சலிக்காது
 வான்புகையாகமலும்
 வாகானபிருதிவி தணலேரிடாமலும்
 வரமளிக்கா திருத்தல்
 தர்மமா வீதுமக் கேளிதமல்லவோ
 தயைசற்று மிலையோவெந்தன்
 தந்தைநீ யல்லவோ மைந்தனானல்லவோ
 தமிழன்மேல் வஞ்சம்வைத்து
 மர்மமாயிருத்தலீ தழகல்லவநுமநதி
 மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

- 6 சந்ததமு முனையிடைவி டாதுதுதி செய்கின்ற
 சர்ஜனர்க ஞ்றவுவேண்டும்
 சாரமில்லாதசம்சார சாகரமென்னை
 சாரா திருத்தல் வேண்டும்
 சிந்தையது வுனையன்றி வேறுநினைவாகாத
 செய்கையது வேண்டுமென்பால்
 சீவகாருண்ய மில்லாதபாதகவஞ்சர்
 சேர்க்கையில்லாது வேண்டும்
 அந்தமதிலாதநின் னரியநற்பெருமையை
 யளவின்றி யோதவேண்டும்

அருள்வேண்டுமா ஞானப் பொருள்வேண்டு
 வானந்த மதிகம்வேண்டும் [மாசற்ற
 மைந்தனெனையாள நீவரவேண்டு மநுமநதி
 மல்கு காவிரி சூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

- 7 நிந்தனை பெருமுலக பந்தமறவே யதனை
 நிர் தூளியாக வுன்றன்
 நினைவாகி யரியநல் லுணர்வாகி மேலான
 நின்றிருக் கோவிலேகி
 வந்தனை செய்தஷ்டாங்க பஞ்சாங்க சாஷ்
 வரிசைக்கிரமமாக [டாங்க
 வழிபாடுசெய்துபணிசெய்துதுதிசெய்துமலர்
 வாகுடன் கொய்துகூட
 நந்தவனங்களை விந்தையா யமைத்தருகில்
 நற்றீர்த்தமதை யமைத்தும்
 நல்லாவின் கோமயத்தாற்க் கோவில்மெழு
 நன்னயக் கோலமிட்டும் [கியும்
 மந்தமற்றோர் பாடி யேற்றுநல் லநுமநதி
 மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே

- 8 பூதசுத்தியுமுதலா யசுத்திகளைந்தும்
 பொருந்தவே முடிந்தபின்னர்

புகழான தூபதீபாதிதிரு மஞ்சனம்
 புகைவாசமதை யமைத்தும்
 நீதியுடனானந் தனையமைத் ததன்மீது
 நின்னைமிகவே யமைத்தும்
 நேராகவேயுனை மாருது சிந்தையில்
 நினைந்தன் புருகிமேலும்
 சீதளமதானவபி ஷேகாதி செய்துமலர்
 சிறப்பாக வலங்கரித்து
 சிறுசம்பா வழதுடன் சீனிதே னெய்பாலும்
 சீராகவே படைத்து
 மாதையுடன் பணிவர் நீராடுமநுமநதி
 மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

- 9 இயமமொடு நியமாதிகளைமுடித் தேகாந்த
 விருட்டறை தனையடைந்து
 இதமுடன் வாக்காதி சப்தாதி யானதச
 விந்திரியந்தனை யொடுக்கி
 நயமான ரேசக பூரக மிரண்டையும்
 நடுவான நிலையிலேற்றி
 நவவாயிலும் செல்ல வோடாமற கும்பித்து
 நகராதி யெழுத்தறிந்து
 அயன்மாலரன்மகேஸ் வரன்சதாசிவமொடு
 வாதாரங்களை யறிந்து

அக்கினியை மூலத்தி லேசொலிப்பி த்துருகு
 மமிர் துண்டு சோதியான
 மயத்திருந்தோர்கள் தின நீராடுமநுமநதி
 மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

10 வேதசாஸ்திரபுரா ணாதிகலைஞானமும்
 விரிவா யுணர்ந்துமேலும்
 விதவிதமானசம யாதிநூல்தன்னையும்
 விரும்பியே சுற்றுணர்ந்து
 பேதமாயுள்ளபுறச் சமயங்கள் யாவையும்
 பிதற்றென்று தள்ளியதனை
 பேராது பூர்வபட் சம்செய்து மேலான
 பெருமையுற் றறியஞான
 மூதறிவினாற்பதி பசுபாசமறிந்துமு
 மூட்ச்சுத்துவம் விரும்பி
 மூவிதம்மானதிரி புடிபொருந்தாவண்ணம்
 முத்திசாதனம் படைத்த
 மாதவர்கணீராடு நீதியுள்ளநுமநதி
 மல்குகா விரிசூழ்ந்திடும்
 மாவேங்கை நன்னகர் வாசனே மெய்யன்பர்
 மனதிலுறை சோளிசனே.

சுபம்!

சுபம்!

சுபம்!

வெங்கம்பூர்,
P. ரெணசிங்கராயக் கவுண்டர்
முயற்சியால்

துக்காச்சி,
நா. நாராயண செட்டியார், அவர்களால்
இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது
1938-ல்

ஊஞ்சலூர். மளிகை
U. S. சுந்தரம்,
முயற்சியால்

ஈரோடு. கொங்கலம்மன் வீதி,
ஆயிரவர் நகர வைசியர் இளைஞர்
மன்றத்தின் உதவியால்
மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது
1968-ல்.

தீருமகள் அச்சகம், கொடுமுடி.